

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
δοσίοις αὐτοῦ.

Κ
q

Κύ-ρι-ε ε-σφρα-γι- σμέ-νου τοῦ τά- α-φου υ- πό

τών πα-ρα- νό-ο-μων προ-ήλ- θες ἐκ τοῦ μνή-μα-τος,

κα-θώς ε-τέχ-θη-ης ἐκ τῆς Θε- ο- τό-κῃ

οὐκ ἐ- γνω-σαν πώς ε- σαρ-κώ-ω-θης,

οἱ α- σώ- μα- τοί σου Ἀγ- γε-λοι

οὐκ ἤσ-θον-το πό-τε α- νέ- ε- ςης

οἱ φυ-λάσ-σον- τές σε ςρα- τι- ώ-ται

αμ- φό- τε- ρα γάρ ε-σφρά-γι-σαι τοῖς ε- ρευ-νώ-σι

πε- φα- νέ-ρω-ται δέ τά θαύ-μα-τα τοῖς προ-σκυ-νᾶ-σιν

ἐν πί- στει τὸ μυ-στή-ρι-ον

ο α- νυ-μνε-σιν α- πό-δος η- μί-ιν α- γαλ-λί- α-σιν

καί τό μέ-γα έ- λε-ε- ος

2. Αινείτε τόν Θεόν εν τοίς Αγίοις αυτού, αινείτε αυτόν εν στερεώματι τής δυνάμεως αυτού.

Κύ-ρι-ε τούς μο-χλς τούς αι-ω- νί- ι- ς συν-τρι-ι-ψας

καί δε- σμά δι-αρ-ρή-ξας τού μνή-μα-τος α- νέ- ε- σης

κα-τα- λι-πών σου τά εν-τά- φι- α

εις μαρ-τύ-ρι-ον τής α-λη-θς τρι-η-μέ- ε- ρου τα-φής σου

καί προ- ή-γες εν τή Γα-λι-λαί-αι-α

ο εν σπη-λαί-αι-ω τη-ρού-με-νος.

Μέ-γα σου τό έ- λε-ος

α- κα- τά- λη-πτε Σω-τήρ ε- λέ- η-σον η- μά-ας.